

לוחות העופרת מדפוס "ראם"

בידי אסירים שמעבר לתיל
הושטו צוד אויר החרות ואורים,
נט'ל הלוחות כה המשכנו בליל,
עופרת-לוחות מדפוס "ראם" אפורים,
חולמים – נצטרך כבר להיות בני חיל
מרוח-עופרת התך כדורים.

וכך שוב הפתח פתחנו ביחד
לדביר כה מְכַר ונצחי ונשגב.
בצל מְגַנִּים, תוך אורה המבלחת,
שורה ושורה אז התכנו הכתב.
כך אז, במקדש, אבותינו בנחת
השמן יצקו במנורת הזהב.

התכה לתחמושת – נגהה העופרת,
נמוגו תגים, מחשבות רוממות.
שורה מבבל ומפולין אחרת
רתחו ושטפו – אחיות תאומות.
עֲזָנוּ, שתר במילים לו מחתרת,
עוד יעל בירי – תבל תמ'ט!

ומי שבגטו ראה כלי הזין
ביד יהודית הדוקה מול הצר –
חזה איך נלחמת עוד ירושלים,
מפ'לת של שחם חומות מיני-כבר.
מילים צד, הֶתְכוּ ונגרו אל האין,
ויגל בלבבו את קולן המְכַר.

אברהם סוצקבר (גטו וילנה, 12 בספטמבר 1943)
מיידיש - בנימין טנא